
1538560115385601153856

ברקאי

השלישי

או

גואל הדם

כולל שירים על ישראל ותקותו

אשר שר המשורר הנודע בכל קצוי ארץ ואיים רחוקים

נפתלי הערץ אימבער

יוצר השירים „התקוה“ ו„משמר הירדן“

תרס״ה.

NEW YORK.

בדפוס א. ה. ראזענבערג, 50 קאנאל סט., נויארק.

BARKOI

THIRD

OR

The Blood Avenger

POEMS

BY

NAPHTALI HERZ IMBER

AUTHOR OF THE

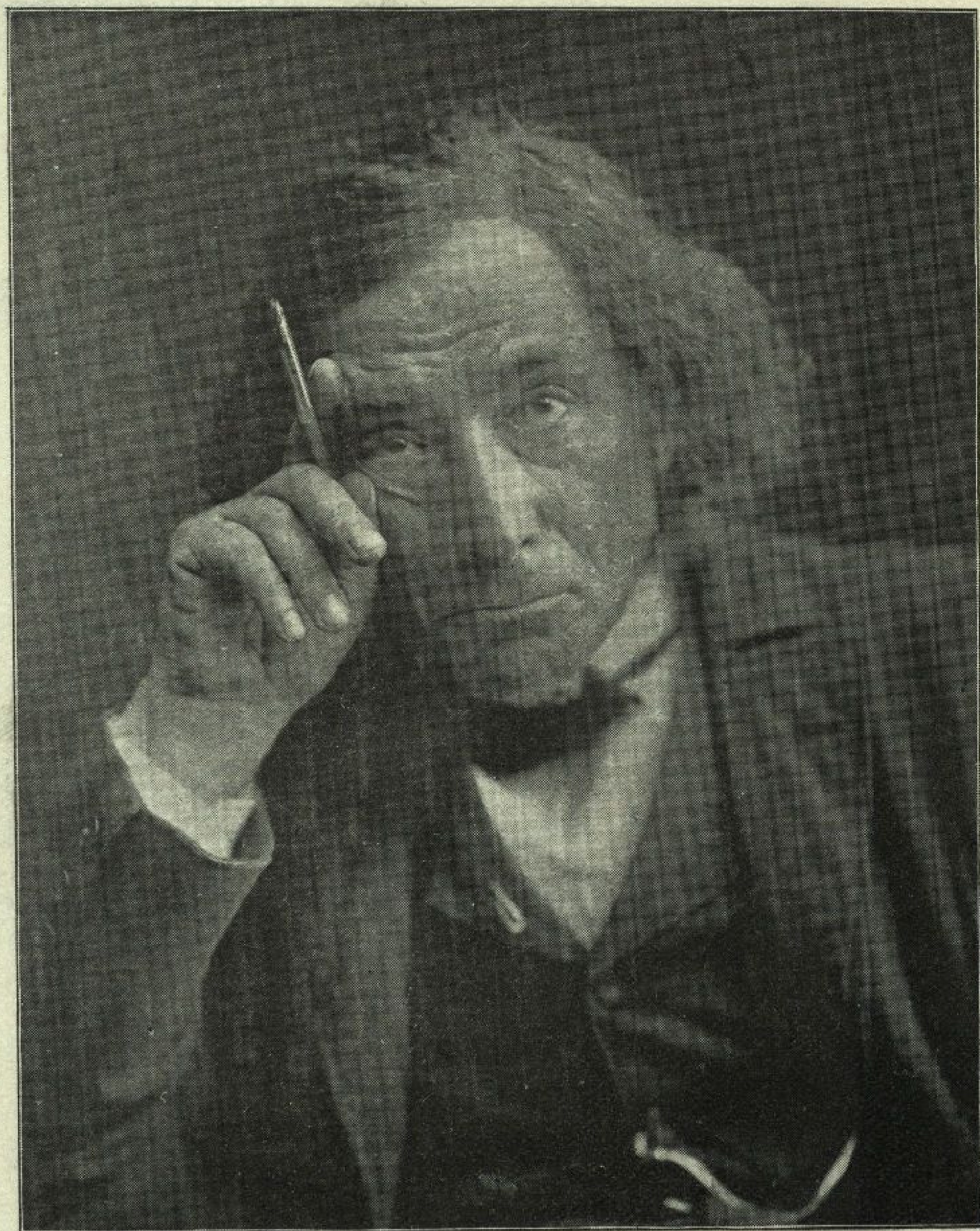
JEWISH ANTHEM

HATIKWA

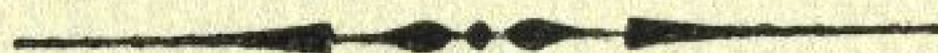
1904.

NEW YORK,

Press of A. H. Rosenberg, 50 Canal St., New York.

הרשום בכתב.

Dedicated to His Majesty, the

MIKADO MUTSUHITO

Ruler of Japan.

BORN NOV. 3, 1852.

By the Author.

New York, Dec. 19, 1904.

His Majesty, the Mikado of Japan:

Your Majesty—The horrors of Kishineff, which took place a year before the outbreak of the present war, has inspired me to prophesy the punishment of the Russians in the victory of your Majesty's arms.

There was another inspiration—the poem which your Majesty has published in three stanzas, which has inspired me to render them into the sacred language of the oldest nation of the world—the Hebrews.

I lay before the throne of your Majesty this poem, with the closing words that our hope is not yet forlorn.

Your Majesty's faithful servant,

NAPHTALI HERZ IMBER,

Care of Judge Meyer Sulzberger,

Philadelphia, Pa., U. S. A

PREFACE

It was my privilege to read the poems, herewith published, while the whole world was denouncing Russia for the atrocities in Kishinev. The poem משא יון June 4, 1902, „The Burden Concerning the Nation of Ivan The Terrible", and the phrase יאפאן וסינים עליך יריקו חרבותם „Japan and China Will Draw Their Swords Against Thee", impressed me as a prophecy rather than a poem. As national poet, as the author of the Hatikvah and as one who has seen Israel in the Diaspora throughout three continents, it is but natural that Mr. Imber should give expression to the feelings, hopes and aspirations of his people. The poems written as they are in the language of Isaiah, read like the prophecies of Isaiah, and I have no doubt the coming generations will look upon them as such. The idioms and the phrases are not mere rejoicing over the downfall of an enemy, but the well known prophetic phrase כה אמר ה' Thus hath said The Lord לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם כי ידין ה' עמו „Mine are vengeance and Recompense", Russia slips, the day of its calamity draws nigh because the Lord espouses the cause sf His people. לה' התשועה Salvation is unto the Lord. Japan breaks the pride of the tyrant. Chariot and horsemen are sunk in the wave. Japan is the rod of the Lord, wherewith He punisheth His enemies.

Dr, DAVID BLAUSTEIN,
Superintendent of the Educational Alliance

A. H. Fromenson, in the Jewish Daily News.

Imber as poet and prophet.

A good steak is better than empty praise.

A loving, living smile is better than a gilded epitaph.

Naphtali Herz Imber.

Thus our own Imber, erratic meteor on the firmament of literature, sublime genius, and lover of good red wine, author of that wonderful pastoral. homecoming song, or triumphant warrior's, march the „Hatikvah" (it depends upon how you sing it, and how you feel when you sing it) delivers himself anent his latest volume of poems, which he has dedicated to the Mikado whom he adresses as „Avenger of Our Blood in Kishineff".

Singularly enough, or not singular at all, if one knows Imber, this, the third volume of his poems, is written on the third continent of his sojourn. Since there are still three continents which have yet to enjoy the bliss of being trodden upon by Imber, there is a possibility that he may yet write three more volumes, six in all—if his phisical system, all too weak now, from the rough treatment to which he has subjected it, does not fall to pieces meanwhile.

His first volume containing the „Hatikvah", immortal itself, and winning a reluctant immortality for Imber, was written in Asia, and the second in Europe

In his latest volume Imber appears in the role of prophet, feeling confident that he will not be classed with the others who have assumed to prophecy since the Destruction of the Temple. He hurls invective and warnings against Russia and prophecies her downfall.

If Imber were only not Imber, worst enemy of Imber, what a great man Imber would be. Still, he is our Imber, and we hope that our Imber's third volume of poems will bring him enough material profit to buy him a little more comfort, than its his now.

ברקאי.

ברוק ברק ותפיצם.
(תהלים קמ"ה).

ואני ידעתי גואלי חי ואחרון על עפר יקום.
(איוב)

1

הַפְּרָאִים בְּאֶרֶץ רַסִּיָּה
עָלַי־עַמִּי נָפָלוּ
שַׁעַר הִכּוּ שְׁאִיָּה
וּדְמֵי־עַמִּי נָזָלוּ

2

כִּנְשָׁרִים לְטַרְפָּם טָשׁוּ
כַּחֲזִירִים עֲצָמוֹת פִּצְּחוּ.
אִמּוֹת וּבְנֵיהֶם רָטָּשׁוּ
עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים רָצָּחוּ.

3

הֲלוּם יַיִן וְשֵׁכָר
זֶה יְוָנִי פְּרָאִי

יִסְגוֹד לְאֵל גִּבּוֹר
שָׁאַג בְּקוֹל „בַּ רְ קָ אִ י"

4

מְעוֹנֵי מִבַּחַץ מֻרְעָה
מִתְבּוֹסְסִים בְּדַם חֲלָלָיו
לֵב שָׁמַיִם נִנְגָּעָה
צַעֲקַת עַמִּי וְעוֹלָלָיו.

5

אָז אֵל יוֹשֵׁב רָם
הַמְפַקֵּד צְבָא מִלְחָמָה
קָרָא לְגוֹאֵל הַדָּם
לַעֲשׂוֹת בְּיָוָן נְקָמָה

6

לִנְקוֹם נִקְמַת עַמּוֹ
קָרָא יַאפָּאן מִמִּזְרָחָה
וּבְיָדוֹ כְּלִי זַעֲמוֹ,
כָּאֵשׁ חֲמָתוֹ נִתְּכָה.

7

עָפוּ, דָאוּ כַּנְּשָׁרִים
עַל יְוָנִים הֵרִיקוּ חַרְבוֹתָם

כָּעַיִט עֲלֵי הַפְּגָרִים
נָפְלוּ עֲלֵי מְצוּדוֹתָם.

8

חֵילֵי יָוָן וַאֲנָשָׁיו
כַּצֹּאן לָטֶבַח הֻתָּקוּ
צִיֵּי אַדִּירָיו וּפָרָשָׁיו
בְּבָרָק „בַּרְקָאִי" הָבְרָקוּ.

9

עוֹד גּוֹאֲלֵךְ חָי
בַּת עַמִּי בַּל תִּירָאִי
בַּשָּׁמַיִם — אֵל שַׁדַּי
וּבָאָרֶץ — יַבְרִיק בַּרְקָאִי!

נויארק 7טען דזשולאי.

מַשָּׂא יָוָן.

בא קצך אמת בצעך (ירמיה נא 13).

הֲתִזְכּוֹר יָוָנִי, מִקֶּדֶם הַיָּמִים
פֶּרֶא אָדָם חֲזִיר מִיַּעַר
עֵת אֲבוֹתֶיךָ קָסְמוּ קְסָמִים
סָגְדוּ לִפְסִילִים אַבְנֵי צְלָמִים
וְרוֹרִיק הָיָה אָז נַעַר?

הֲתִזְכּוֹר סָבַלְתָּ תְּלָאוֹת וּנְדוּדִים
מֶשֶׁךְ יְמֵי עָבְדְךָ לַבַּעַל
אֵיךְ צִבְאוֹת גִּבּוֹרֵי יְהוּדִים
מֶלֶךְ כּוֹזָר נָהַג הַגְּדוּדִים
וַעֲלֵי רֹאשְׁךָ הִשְׁלִיךְ נַעַל?

שָׁמַנְתָּ יָצְאוּ מֵחֵלֶב עֵינֶיךָ
וּכְמָרֶךָ פִּתּוּךָ לְהִתְהוֹלֵל בַּהֲבָלִים
תּוֹשְׁבֵי הַיְּהוּדִים בְּרַחֲבֵי אַרְצֶךָ
רָצַחְתָּ, שָׁלַלְתָּ, כְּאַוַּת נַפְשֶׁךָ
שִׁכַּרְתָּ פְּרָאִים מִדַּם הַחֲלָלִים.

TO IWAN THE TERRIBLE.

Translated by the Author.

Published in the "Jewish World" of New York, the 4th of June, 1903, just a year before the outbreak of the Russo-Japanese War.

A PROPHECY.

Remember the centuries gone by,
Iwan thou terrible and wild,
When thy sires worshipped idols,
Made of brass and of clay,
And Rurik was then a child?

Remember the days and years of old,
When Chazar's King with sword,
Led the Jewish golden horde,
Putting his foot upon thy head bold?

Thou waxest fat and kickest,
In blindness thy eyes sunk,
Thou gavest to sword and fire
The Jews of thine Empire.
From their blood you got drunk.

לָכֵן כֹּה אָמַר אֵל צְבָאוֹת
עַתָּה אָקוּם עַתָּה אֵרוֹמֵם
עַמְּךָ בְּקִרְבְּךָ יִפְרְעוּ פְּרָעוֹת
כְּסָאֲךָ יְמַגְּרוּ לָאָרֶץ לְמַשָּׁאוֹת
וּלְאוֹם וְגוֹי עָלֶיךָ יִשְׁתּוֹמֵם

הִנְנִי מֵעִיר מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ
גּוֹי לֹא תֵדַע לְשׁוֹנוֹ
בְּמִבְצָרֶיךָ יִפּוֹל יִפְרוֹץ פָּרֶץ
הוּא יָבִיא עָלֶיךָ הַקָּרֶץ
כַּהֲמוֹן עַם יָבוֹא הֲמוֹנוֹ.

קָרָאתִי גִּבּוֹרֵי חַרְבָּם לָטָשׁוּ
גִּבּוֹרֵי לְאַפִּי. עַלִּיזֵי גַּאֲוָתִי
עָרֶיךָ יֵהָרְסוּ, מְצוּדוֹתֶיךָ יִרְעָשׁוּ
אֵם עַל בָּנִים בְּךָ יְרֻטָּשׁוּ
וּבְךָ אֶתֵּן חֶרֶב נִקְמָתִי

אֲנִי אֵלֵךְ לִפְנֵי צִבְאוֹתָם
הֶעָקוֹב לְמִישׁוֹר אֲיַשֵּׁר הֲדוּרִים

Therefore, so speaks the Lord
Zebuoth,
I will rise, and the Trumpet will
sound.
Thy own people will rebel,
They will ring "Liberty's Bell."
Thy throne will be smashed to the
ground.

Will invite a nation from a land so
far,
Foreign to thee is his tongue,
His legions all fierce and braves,
Will come upon thee as stormy
waves,
To avenge for my people the wrong.

I called my warriors in battle array,
Pride of my legions inspired by wrath.
Thy fortress will be crashed,
Thy stronghold will be smashed,
They will march on the victorious
path.

I the Lord before them will go,
Will lead to victory all my braves,

עָלֶיךָ גּוֹיִם יָרִיקוּ חַרְבוֹתָם
תּוֹגַרְמָה וְסִינִים יָשִׁיבוּ אוֹתוֹתָם
וּדְרוֹר יִקְרְאוּ לַחָפְשִׁי אֲסוּרִים.

הֲטוֹב אַתָּה מֵעַם הָרוֹמִי
עֲלִילוֹת בְּרֶשַׁע עָלַל לְעַמִּי
הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי הָאָרֶץ הֲדוֹמִי
אַיֵּמוֹ מוֹאָבִי עַמּוֹנִי אֲדוֹמִי
גּוֹרָלְךָ יְהִי כְגוֹרַל הָאֲרַמִּי.

לֹא בַסֵּתֶר לְךָ יָוָן אֲדַבֵּרָה
בִּמְקוֹם תֹּהוּ בְּאֶרֶץ נְשִׁיָּה
עוֹדְךָ עַמִּי בְּשִׁיר תְּזַמֵּרָה
וְלְבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ תְּהִלָּתִי תְסַפֵּרָה
עָשִׂיתִי שְׁפָטִים בְּאֶרֶץ רַפְיָה.

Japan and China's hordes
Will cast upon thee their swords,
And set free all thy slaves.

Ar'st thou better than Ancient Rome?
Wronged my people in the past.
Where are the Romans? Where the Edomite?
Who wronged Israel in spite,
With them thy lot will be cast.

Not in secret, Iwan, to thee I speak,
In wilderness from people afar,
Israel will tell in song,
To every Nation and tongue,
Of my revenge in the land of the Czar.

למלחמה.

דרכת בים סוסיך מרכבותיך ישועה׃
(חבקוק)

שִׁמְעוּ אֵלַי גּוֹיִם הַקְשִׁיבוּ לְאֻמִּים
כֹּה אָמַר אֵל צְבָאוֹת.
לְעַמִּי עַתָּה אֲדַבֵּר תַּנְחוּמִים,
וּלְאוֹיְבַי יְמִינִי תּוֹרֶה נוֹרָאוֹת.

הַגִּידוּ בַגּוֹיִם לָעַמִּים בַּשְּׂרוּ
"נָפַל יָוָן" לִפְנֵי קָמָיו
"נִקְמַת קִישִׁינוֹב" לָמוֹ סַפֵּרוּ,
בָּא קִצּוֹ הָלַךְ בַּאֲשָׁמָיו.

בְּדַם עַמִּי רָחַץ פְּעָמָיו
הָרַג, טָבַח יְלָדָיו וְעוֹלָלָיו
עַתָּה יִכְרַע לִפְנֵי קָמָיו
וְעַל הָרֵי נֶשֶׁף יִפְּלוּ חֲלָלָיו

מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ קָרָאתִי עַיִט
מֵאֶרֶץ מֶרְחָק אִישׁ עֲצָתִי
קָרָאתִי לְיַאפַּאן גִּבּוֹר צַיִד
גִּבּוֹרַי לְאַפִּי עַלִּיזֵי גַאֲוָתִי.

ON TO WAR.

Translated by the Autor.

Harken ye nations, to me give ear,
  So speaks the Lord of Host, and vows,
My people I will console with cheer,
  And my enemy will strike terrific blows.

Tell ye the tidings to nations proclaim,
  How Ivan the Terrible fell.
Revenge for Kishenef's crime,
  To all tongues the tidings tell.

In the blood of my people he washed his feet,
  Murdering their infants and child.
Now he will suffer defeat,
  And from high mountains will flee wild.

From sunrise the Eagle I did invite
  My men in counsel from land of afar.
I called Japan, Ivan to smite
  In battle, and crash him in war.

עֲלֵי יָוָן הֵרִיקוּ חַרְבוֹתָם
בְּמַחֲנֶה רִנָּה בִּשְׂפָתֵיהֶם תְּרוּעָה
בַּיָּם צִיָּה שָׂמוּ אתוֹתָם
דָּרְכוּ סוּסֵיהֶם מַרְכְּבוֹתֵיהֶם יְשׁוּעָה.

הָעִיזוּ גִּבּוֹרַי — אַל תַּחְמוֹלוּ
עַל זָקֵן יֶלֶד וָשָׂב.
לִפְנֵי צִבְאוֹתֵיכֶם כַּקַּשׁ יִפּוֹלוּ,
צִבְאוֹת רַאסְיָה וּמַחֲנוֹת רָאמַאנָאוּ.

אֲנִי ד׳ אֱלֹהֵי לִפְנֵיכֶם
אֲנִי ד׳ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
בְּשִׁבְעָה דְרָכִים יָנוּסוּ אוֹיְבֵיכֶם
וּבְחֶרֶב נִקְמָתִי אֶעֱשֶׂה נִפְלָאוֹת.

יֵדְעוּ הַגּוֹיִם מֵרָחוֹק לְאֻמִּים
עַם בְּחַרְתִּי יְסַפְּרוּ תְּהִלָּתִי,
לְרִיב „קִישִׁינוֹב" אֶתֵּן שִׁלּוּמִים,
וּלְצִיּוֹן אֶתֵּן חֶרֶב גַּאֲוָתִי.

Upon Ivan they will cast their swords
 In camp "Victoria" they will greet.
They will scatter Russia's hords
 And sink into the depths Romanoff's fleet.

Gather ye heroes—in battle array,
 No mercy—cast them off.
They will flee, their arms down will lay,
 The various warriors of Romanoff.

I, the Lord, will go before thee,
 Wil ldrive they enemies yonder.
In seven roads they will flee,
 With my revenge sword, will do wonder.

Shall it be known to nations and tongue,
 That I turned the tide.
I revenged "Kishenews" wrong,
 To Zion will give, the sword of my pride.

מַפֶּלֶת יָוָן.

כבוא השמועה כי מבצר פארט ארטהור
נפל ביד צבא היאפנים.

1

כֹּה אָמַר ד׳ צְבָאוֹת
לִשְׁפּוֹט אֶת יָוָן אָשֵׁב לַכֵּס
מִימִינִי לְיָוָן לַמָּוֶת תּוֹצָאוֹת
וְעַל הַר נִשְׁפֶּה שְׂאוּ נֵס

2

הָרִימוּ קוֹל לְיַאפַּאן וְשָׂרָיו
הָנִיפוּ יָד לְעוֹבְדֵי חַמָּנִים
יַחַד יָבוֹזוּ פִּתְחֵי מִבְצָרָיו
וּכְדוֹרֵךְ בַּגַּת יִדְרְכוּ הַיְּוָנִים׳

3

הָכִינוּ לְיָוָן וּלְבָנָיו מַטְבֵּחַ
הָרִיקוּ חַרְבוֹתֵיכֶם יִתְבּוֹסֵס בְּדָמָיו
אֲנִי ד׳ אֶשְׁפּוֹט הָרוֹצֵחַ
בְּדַם עַמִּי רָחַץ פְּעָמָיו

4

גִּבּוֹרֵי יַאפַּאן מִשְׁחוּ הַשְּׁלָטִים
מִרְקוּ הָרְמָחִים עֲלוּ הָרָמָה

בְּיָוָן עָשׂוּ נְקָמוֹת וּשְׁפָטִים
אֲנִי ד׳ מְפַקֵּד צְבָא-מִלְחָמָה.

5

דַּלְתֵי נְחוּשָׁה לִפְנֵיכֶם אֲשַׁבֵּרָה
וּבְרִיחֵי בַרְזֶל אֲגַדֵּעַ בַּשַּׁעַר
מִדַּם יָוָן חִצֵּיכֶם אֲשַׁכֵּרָה,
חֲלָלָיו מַאֲכָל לְחַיְתוֹ יַעַר

הוֹבִישׁ יָוָן בְּפָנָיו כְּלִימָה
רַךְ-לֵב לִבּוֹ כִּנְשָׁיו
סֵמֶל תִּפְלֶצֶת אֵשֶׁת הַזִּמָּה
יוֹבִיל לִפְנֵי חֵילוֹ וּפָרָשָׁיו.

7

אֵשֶׁת הַזִּמָּה — בּוּל עֵץ
עֵינֶיהָ רַק בְּתַרְשִׁישׁ מְמוּלָּאוֹת
לֶאֱמוּנַת שָׁוְא בָּא הַקֵּץ
וְעִמָּהּ יַחַד יִפּוֹל לִמְשׁוּאוֹת

8

הוֹבִישָׁה אִמְּכֶם תְּהִי לְשָׁלָל
עֶזְרָתָהּ אַךְ תִּקְוַת שָׁוְא

לִפְנֵי יַפַּאן תִּפּוֹל חָלָל
אַתָּה יָוָן — גּוֹי וֵאלֹהָיו.

9

עַצְּבֵי אֱלֹהֵיכֶם יוֹבָלוּ שַׁי
— לַמֶּלֶךְ יַפַּאן — אִישׁ עֲצָתִי
אֲנִי ד׳ עוֹדִי חַי,
וְיַפַּאן הֲגַרְתִּי בַּחֶרֶב נְקָמָתִי.

Woodbine, N. J.

אצבע אלהים.

קִרְבוּ הֵנָּה, גּוֹיִם לִשְׁמוֹעַ
וּלְאֻמִּים מֵרָחוֹק בֹּאוּ הַאֲזִינוּ;
הִקָּבְצוּ וְשִׁמְעוּ, דַּל וְשׁוֹעַ,
נִפְלָאוֹת אֵל תִּרְאוּ תָּבִינוּ.

גָּדוֹל בַּגּוֹיִם „יָוָן" הָיָה:
מִשְּׂאֵתוֹ חָרְדוּ לְאֻמִּים וַעֲמִּים;
בְּחַרְבּוֹ, בְּקַשְׁתּוֹ נַפְשׁוֹ חָסָיָה,
חֵילוֹ בַּיַּבָּשָׁה וְצִיָּיו בַּיַּמִּים.

מַלְכֵי אֶרֶץ לְפָנָיו כָּרְעוּ
וּתְהִלָּתוֹ בַגּוֹיִם בָּאִיִּים הִשְׁמִיעוּ;
מִמִּזְרָח, מִמַּעֲרָב בִּשְׁמוֹ קָרָאוּ
וּמַלְאָכָיו עַד סִנִּים הִגִּיעוּ.

פֶּתַע בְּעַמִּי פָּרַע פְּרָעוֹת
וּלְנָשָׁיו וְעוֹלָלָיו הֵכִין מַטְבֵּחַ, —
אָז קַמְתִּי אֲנִי אֵל צְבָאוֹת,
לִנְקוֹם נִקְמַת עַמִּי „בְּיָוָן" הָרוֹצֵחַ

קָרָאתִי לְיַפַּאן מִמִּזְרַח שָׁמֶשׁ
לִנְקוֹם בְּ„יָוָן", לְעַמִּי עָלָל;
גִּבּוֹר „יָוָן" הָיָה אֶמֶשׁ,
עַתָּה בִּשְׂדֵה קֶטֶל נָפַל חָלָל.

צִיֵּי אַדִּירָיו בַּיָּם צָלְלוּ,
בְּרִשְׁתּוֹ נָפְלוּ עָמוֹק כַּעוֹפָרֶת;
גִּבּוֹרָיו וּפָרָשָׁיו כְּקַשׁ נָפְלוּ —
וְעַתָּה יַפַּאן בַּיַּמִּים גְּבֶרֶת.

מִי הֶאֱמִין כָּזֹאת לִשְׁמֹעַ
כִּי „יָוָן" יִפּוֹל בְּיָוֵן מְצוּלָה ?
לִפְנֵי עַם קָטָן יִכְרַע כָּרֹעַ,
וּבְנָם צִיָּיו יִצְלְלוּ בַהֲמוּלָה ?

— — —

צַעֲקַת עַמִּי שָׁמַיִם עָלָתָה,
אַנְקַת עַמִּי, יֶאֱנַח בַּגּוֹלָה :
אֶצְבַּע אֱלֹהִים זֹאת עָשְׂתָה —
הוֹרִידָה „יָוָן" עָמוֹק שְׁאוֹלָה.

הקשת.

מקטר לצעירי „נדוד ציון" המלמדים ידיהם
לקרב ואצבעותיהם למלחמה.

———

ללמד בני יהודה קשת (ש"ב).

גּוֹלְלוּ כִּירִיעָה סֵפֶר יְשָׁרִים
מֵעַם עוֹלָם מִיָּמִים קַדְמוֹנִים
וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ וְשָׂרִים
לַקְּרָב יָצְאוּ בַּחֲרָבוֹת וְכִידוֹנִים.

בִּשְׁכוֹן יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ פְּלֶשֶׁת
לוֹ הָיְתָה תּוֹרַת הָאָדָם
„לְלַמֵּד בְּנֵי יְהוּדָה קֶשֶׁת"
מִכָּל גּוֹי וְצָר בַּקְּרָב פָּדָם.

מֵרֶחֶם מִשְׁחָר טַל יַלְדוּתָם
לַקְּרָב לַמִּלְחָמָה לָמְדוּ יְדֵיהֶם
כְּתֻנּוֹתָם מְגִנִּים שְׁלָטִים כְּסוּתָם
יָצְאוּ לְדַבֵּר אוֹיֵב בַּשְּׁעָרֵיהֶם.

לָחֲמוּ בְּעַד עַמָּם וּקְדוֹשָׁם
בִּשְׂדֵי קֶטֶל הָמוּ כַּגַּלִּים
אוֹת נָתַן מַלְכָּם בְּרֹאשָׁם
מִמַּעֲרָכָה הִסְתָּעֲרוּ פָּרָשִׁים קַלִּים.

הַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי נָהֲרוּ אַחֲרֵיהֶם
כַּאֲרָיוֹת לָחֲמוּ, וּבְלִבָּם בִּטָּחוֹן,
עַד יָדָם הָיְתָה בְּעֹרֶף אוֹיְבֵיהֶם
וְהֵידָד הִשְׁמִיעוּ בִּתְרוּעַת נִצָּחוֹן

אֶרֶץ רָגְזָה מִשְּׁאוֹן הַקּוֹלוֹת
מִשַּׁעֲטַת פַּרְסוֹתָם חֲרָדָה הָרָמָה

וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתֻפִּים בִּמְחוֹלוֹת
יָצְאוּ לְקַדֵּם שׁוּבֵי – מִלְחָמָה
מִשְּׁלַל אוֹיְבֵיהֶם הֵבִיאוּ קָרְבָּנוֹת
אֵילֵי נְבָיוֹת וְצֹאן קֵדָר
תּוֹדָה לֵאלֹהִים בְּשִׂפְתֵי רְנָנוֹת
הִקְרִיבוּ לַמִּזְבֵּחַ טוֹבִים מֵעֵדֶר.

לֹא נוֹעֲזוּ לְדַבֵּר רָתֵת
כְּאִשָּׁה מְצֵרָה אֶפֶס כֹּחָם,
בְּנֵי בְלִי שֵׁם וּבְנֵי שֵׁת
לְשׁוֹנָם לְחִכָּם דָּבְקָה מַלְקוֹחָם.

מֵחֲמַת הַמֶּלֶךְ מִשְּׂאֵת הַשָּׂרִים
מַס נָתְנוּ עוֹבְדֵי הַבַּעַל,
מוֹאָב אָז שָׁלַח כָּרִים
עֲלֵי אֱדוֹם הִשְׁלִיךְ נַעַל

בַּת צוֹר בַּיָּמִים גְּבֶרֶת
וְצִידוֹן, בַּמִּנְחָה פָּנָיו קִדְּמוּ שָׂרֵיהֶם,
מֵרַבַּת עַמּוֹן לָקַח עֲטֶרֶת
וּמִבְּנֵי חָצוֹר אָהֳלָם וּמִקְנֵיהֶם.

וּמֵעַת עַמִּי שָׁבַח שְׁכֹחַ
אֵיךְ לִדְרוֹךְ לִמְשׁוֹךְ בַּקֶּשֶׁת
מֵאָז בַּגּוֹיִם יֵלֵךְ שְׁחוֹחַ,
לִפְנֵי רַגְלוֹ יִטְמְנוּ רֶשֶׁת.

מִשְׂחָק הִנְּךָ לִנְבָזִים וּנְעָרִים
יַעַן כְּלֵי גוֹלָה עָלֶיךָ
בְּאֵין מֶלֶךְ וּבְאֵין שָׂרִים
עַם בּוּז מִשְׁפְּחוֹת יְהוּדִית עָלֶיךָ.

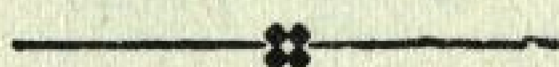
הַבֵּט הָעַמִּים יִקְרְצוּ עַיִן
וּשְׁמַע חֶרְפָּתְךָ לַעֲגָם עָלֶיךָ
נוֹדֵד בּוֹדֵד בְּאוֹת קַיִן,
יְהוּדִי הַגֵּד אַיֵּה אַרְצְךָ:?

כְּרָחֵל נֶאֱלָמָה תֵּלֵךְ תּוֹעֶה
כַּצֹּאן לַטֶּבַח בְּיַד פְּרָאִים
אֵין מַצִּיל – כִּי אֵין רוֹעֶה,
לְהַכּֽם כְּקֶדֶם בְּעֵמֶק רְפָאִים.

לָכֵן עַמִּי עוֹרְרָה יְמִינֶךָ
עֲלֵה לְצִיּוֹן לְאֶרֶץ פְּלֶשֶׁת,

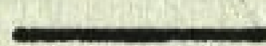
שָׁם תֵּצֵא בְּעִקְּבוֹת אֲבוֹתֶיךָ
לְלַמֵּד בְּנֵי יְהוּדָה קֶשֶׁת

אָז לֹא תֵּלֵךְ קוֹדֵר וָמָט
וּבְנֵי בְּלִי שֵׁם לְךָ יִכְרְעוּ בֶּרֶךְ
פַּחַד יִפְחֲדוּ מִקֶּשֶׁת בְּיָד,
וּרְעָדָה תֹּאחֲזֵמוֹ מֵחֶרֶב בַּיָּרֵךְ

על חורבן קישינוב.*)

בפרוע פרעות המון בני בלי שם בעיר הזאת
ויתנפלו על היהודים להשמיד להרוג ולאבד.

הָבוּ רְעָמִים הָבוּ קוֹלְכֶם
וְאַרְעֵם בְּקוֹלֵי פְּחָדִים וּזְוָעוֹת
הָבוּ יַמִּים הָרִימוּ גַּלֵּיכֶם
שִׁטְפוּ הַתֵּבֵל וְעִמָּהּ הָרָעוֹת

מוֹסְדֵי־עוֹלָם הָרִים רָמִים
רִגְזוּ הִתְפַּלְּצוּ לִבְשׁוּ חֲרָדוֹת

*) נדפס ב„יידישע וועלט“ בנויארס.

הֵקִיאוּ מִבִּטְנֵיכֶם גַּחֲלֵי רְתָמִים
מוֹקְדֵי עוֹלָם אֵשׁ פְּלָדוֹת

אַתֵּנָה רוּחוֹת סוּפוֹת וּסְעָרוֹת
הָאָרֶץ כְּכַדּוּר צָנְפוּ צְנֵפָה
הַפַּחְנָה בְלִבָּהּ בְּאֵשׁ עֲבָרוֹת
וְתֵבֵל וּמְלוֹאָהּ תְּהִי לִשְׂרֵפָה!

וְאַתָּה עֶלְיוֹן יוֹשֵׁב מָרוֹם
הֲתוּכַל הַבֵּט בְּרָעַת עַמְּךָ,
אֵיךְ בַּיָּם, צָפוֹן וְדָרוֹם
כַּצֹּאן לַטִּבְחָה נְתוּנִים בָּנֶיךָ?
הֲתוּכַל הַבֵּט הַצָּרוֹת, הַתְּלָאוֹת
אֵיךְ עַמְּךָ יִתְבּוֹסֵס בְּדָם,
הֲתוּכַל הַבֵּט בִּפְרוֹעַ פְּרָעוֹת,
בְּנֵי יֶפֶת וְאָהֳלֵי־חָם?

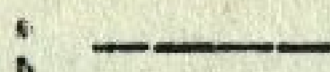
אַיֵּה נִפְלְאֹתֶיךָ אֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ
פֹּעַל פָּעַלְתָּ אָז לָמוֹ
אַיֵּה גְּבוּרוֹתֶיךָ מְשׁוֹרְרִים שָׁרוּ
וּבְפִינוּ הַיּוֹם שִׁירָה לָמוֹ.

עוֹרְרָה יְמִינְךָ אֵל צְבָאוֹת
לְךָ הַכֹּחַ הָעֹז וְתַעֲצוּמוֹת
נַחְנוּ אַךְ נִשְׁפּוֹךְ דְּמָעוֹת
בִּימֵי קְרָב תְּבוּסָה וּמְהוּמוֹת.

Rosenhaym, N. J.

גוג ומגוג.

בַּיָּמִים קַדְמוֹנִים בְּיַד הַנְּבִיאִים
דִּבַּרְתִּי לַחֲסִידַי אָז בְּחָזוֹן
עָלֶיךָ גוג ראֹשׁ הַנְּשִׂיאִים
וּבְמִשְׁמַנֶּיךָ לְהָבִיא רָזוֹן.

בָּאָה הָעֵת עֵת שִׁלּוּמִים
לְרִיב צִיּוֹן אֲשֶׁר סָבְלָה
מִידֵי זֵדִים וְרִשְׁעַת לְאֻמִּים
מַמְלָכָה גְדוֹלָה וְגַם שְׁפָלָה.

הִנְנִי עָלֶיךָ גוג וּמָגוג
כֹּה אָמַר אֵל צְבָאוֹת

עֵת לִפְסִלֶיךָ חַגְּךָ תָּחוֹג
אָעִיר עָלֶיךָ פַּחַד וּזְוָעוֹת.

מִיַּרְכְּתֵי צָפוֹן, קִרְיַת מֶלֶךְ רָב
אֲשׁוֹבֵב אוֹתְךָ וְכָל הֲמוֹנֶיךָ,
אֶמְשָׁכְךָ בְּכֹחַ לִילִידֵי קְרָב
לְהַשְׁכִּיר חִצַּי מִדַּם גִּבּוֹרֶיךָ.

בְּאַחֲרִית הַיָּמִים יָמִים אֵלֶּה
תִּפָּקֵד מִמֶּנִּי אֵל צְבָאוֹת,
אֲנִי ד' עוֹשֵׂה פֶלֶא
וִימִינִי אָז תּוֹרְךָ נוֹרָאוֹת.

בִּלְחָיֶיךָ עַתָּה אָשִׂים חַחִים
אוֹצִיא אוֹתְךָ וְכָל גּוֹיֶיךָ
לִפְנֵי קְהָלֶיךָ אֶטְמוֹן פַּחִים
עַל הָרֵי יִשְׂרָאֵל יִפְּלוּ פְּגָרֶיךָ.

בְּקָהָל גָּדוֹל חַיִל וּפָרָשִׁים
תָּבוֹא לָבוֹז לִשְׁלוֹל שָׁלָל,
אַךְ לְנוֹגְשִׂים יִתְהַפְּכוּ נִגָּשִׂים;
עַל בָּמוֹת יְהוּדָה תִּפּוֹל חָלָל.

אִסְפוּ אֵלַי כָּל עוֹף כָּנָף
כִּי לָכֶם אֶטְבַּח טָבוֹחַ
תַּחַת אֵלָה, אַלּוֹן וְעָנָף
שֻׁלְחָן עָרוּךְ אֶשְׁטַח שָׁטוֹחַ.

לְךָ גּוֹג אָכִין מִטְבָּחַ
זֶבַח גָּדוֹל לַנְּמֵרִים, אֲרָיוֹת
הַנָּמֵר, הָעַיִט, עֶצֶם יְפַצֵּחַ
עַצְמוֹת גִּבּוֹרֶיךָ מוֹחַ וּכְלָיוֹת.

יִתְהוֹלְלוּ, יִשְׁתַּכְּרוּ מִדַּם הֲמוֹנֶיךָ
עוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיְתוֹ יָעַר
וְסֶמֶל פְּסִילֵי צַלְמֵי אֱלֹהֶיךָ
יִהְיוּ לְפֶחָמִים—לָאֵשׁ לְבָעֵר.

דִּבַּרְתִּי בֶחָזוֹן אָז עָלֶיךָ
צָרָתְךָ תָבוֹא, כְּאַרְבֶּה אַרְעִישֶׁנָּה
כְּדוֹרֵךְ בְּגַת אֶדְרוֹךְ חֵילֶיךָ
עֵצָתִי תָבוֹא—וּבְעִתָּהּ אֲחִישֶׁנָּה.

Gorlemond, N. J.

לֶאֱדוֹם.*)

עד אבוא אל אדוני שעירה.
(בראשית).

אַחִים נַחְנוּ מִבֶּטֶן מְלֵידָה
אֲנִי הַצָּעִיר וְאַתָּה הַבְּכוֹר
זֶה רַבּוֹת יָדְךָ עָלַי כְּבֵדָה
נְשׂוֹא כָּל אוֹכַל—אֶשְׁאַף לִדְרוֹר.

אָבִינוּ לִפְנֵי מוֹתוֹ בָּרְכֶךָ,
אָחִי עֵשָׂו אִישׁ שָׂעִיר,
״כִּי תִחְיֶה עַל חַרְבְּךָ
וְאוֹתִי תַּעֲבוֹד, אָחִיךָ הַצָּעִיר״.

אוֹתִי תַּעֲבוֹד! וּבְמִקְדַּשׁ אֱלֹהֶיךָ
לַבֵּן אִמִּי—תִּכְרַע בֶּרֶךְ
אַךְ עָלַי תִּנְחַת יָדֶיךָ
בְּנֶשֶׁק תֵּצֵא חֶרֶב בְּיָרֵךְ

הִנֵּה זֶה שָׁנִים אַלְפַּיִם
רָצַחְתָּ טָבַחְתָּ יְלָדַי וְעוֹלָלַי

---

*) בעת עמדו היהודים בעיר האמעל על נפשם נגד פראי בני בלי שם אנשי רוססיה.

מִדַּם אָדְמוּ זִרְמֵי הַמַּיִם
חִצֶּיךָ שִׁבַּרְתָּ מִדַּם חֲלָלַי.

נִלְאֵתִי נְשׂוֹא, אָחִי הָעוֹל
נִלְאֵתִי נְשׂוֹא דִבְרֵי בָלַע;
אִם כֹּחִי רַק בְּקוֹל,
קוֹלִי כַּפַּטִּישׁ יְפוֹצֵץ סָלַע.

עָבְרוּ הַשָּׁנִים, אָחִי הַבְּכוֹר,
חָלְפוּ הַזְּמַנִּים יְמֵי מַחֲשַׁכִּים
גַּם עָלַי יִזְרַח הָאוֹר
וְגֵוִי לֹא אֶתֵּן עוֹד לְמַכִּים.

חָלְפוּ הַשָּׁנִים, אָחִי הַבְּכוֹר,
מֵאֶנְחַת אָזְנֶיךָ פַּחַד קְרָאָנִי
חַרְבְּךָ כַּקַּשׁ לִפְנֵי הָאוֹר
חַלָּשׁ הַיּוֹם יֹאמַר, „גִּבּוֹר אָנִי".

אוֹר הַחָכְמָה סָבִיב זוֹרֵחַ
אוֹר גָּדוֹל יְלַהֵט בִּלְחוּמוֹ
זִיקוּ כְּבֵדְךָ כַּחֵץ יְפַלֵּחַ
וּמִי גִבּוֹר וַיְשַׁלֵּם עִמּוֹ?

מִבְּרַק הָאוֹר אֲלַהֵט מַתְּנוֹתֶיךָ
מֵזִיק הַחָכְמָה אֵשׁ אֶפַּח
מַה תִּתְהוֹלֵל עֲלֵי חַרְבֶּךָ?
אַל יִתְהַלֵּל חוֹגֵר כִּמְפַתֵּחַ.

בַּתֵּר לִי זְעֵיר, אָחִי בְּכוֹרִי,
אֵרָפֵא מִמַּכּוֹתַי מִמְּךָ הֻכֵּתִי
בַּתֵּר לִי זְעֵיר וְיִשְׁעִי—אוֹרִי
יַחֲבֹשׁ פְּצָעַי מֶנָּם חָלִיתִי.

אָז רוּחִי עָלֶיךָ אָעִירָה
נַפְשִׁי לֹא תִפְחַד מִמְּךָ פְּרָאִי
אָז אָבוֹא לַאדֹנִי שֵׂעִירָה
וּבְהַר שֵׂעִיר אֶקְרָא בְּ רָ ק א׳.

Philadelphia, תשעה באב

ליון.

זכור ימות עולם (דברים).

בְּסֻלָּם הַחַיִּים עֲלֵי שְׁלַבִּים
עוֹלִים וְיוֹרְדִים גּוֹיִם וּלְאֻמִּים

עוֹלִים מְעַטִּים—וְיוֹרְדִים רַבִּים
עוֹלִים חֲלָשִׁים—וְיוֹרְדִים עֲצוּמִים.

חֲלִיפָה, תְּמוּרָה, גְּבוּל וְצָבָא
אֵלֶּה הַשְּׁלַבִּים עֲלֵי הַסֻּלָּם
גּוֹי וְאָדָם- אֶחָד וּרְבָבָה
חֻקָּה אַחַת יַחַד לְכֻלָּם.

צָבָא לֶאֱנוֹשׁ עֲלֵי אֶרֶץ
וְצָבָא לַגּוֹיִם עֲלֵי אֲדָמָה
קֵץ תַּכְלִיתָם—כִּלָּיוֹן וָקֶרֶץ,
מַטָּה יֵרֵדוּ—הֶעְפִּילוּ הָרָמָה.

בִּכְתוֹב עַמִּים קִרְאוּ הָאוֹתִיּוֹת
הָאוֹתִיּוֹת יַחַד כְּתוּמָם תָּבוֹאנָה
הַקּוֹרוֹת קְרוּ בַּשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת
גַּם הַיּוֹם כָּאֵלֶּה תִּקְרֶינָה

קָטָן בָּעַמִּים יָוָן הָיִיתָ
וְלַמֶּלֶךְ הַכּוֹזֵר שָׁלַחְתָּ מַס;
שָׁוְא לָעֵזֶר אָז קִוִּיתָ,
עֵת בְּנֵי-קֵדָר בָּךְ בָּזְזוּ בַז.

וּמֶלֶךְ הַכּוּזָר מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים
אָז בְּצִלּוֹ נַפְשְׁךָ חָסָיָה,
עֵבֶר בְּאַרְצְךָ עַם הַנְּדוּדִים
הֲדוֹם לְרַגְלוֹ מַלְכְּךָ הָיָה.

וּלְאַט לְאַט בְּסֻלָּם הַחַיִּים
עָלֵי שְׁלַבָּיו עָלִיתָ מָעַל,
שָׁכַחְתָּ אֵל יוֹשֵׁב שָׁמַיִם
וַתֹּאמֶר זוּ כֹּחֲךָ לַבָּעַל.

עָלִיתָ מֵעַל פִּסְגַּת הָרָמָה
כַּדָּג בִּלַּעְתָּ גּוֹיִם וּלְאֻמִּים
עַתָּה מַטָּה רֵדָה שָׁמָּה
וּשְׁכַב עִם עֲרֵלִים רְפָאִים וְהַמְזֻמִּים.

מַטָּה רְדָה וְעַם שָׁסוּי
יִקַּח עָמְדְךָ יַעֲלֶה מָעַל
לִבְלִי חָת יְהִי עָשׂוּי
יַעַן לֹא סָגַד לַבָּעַל.

רְדָה מַטָּה וּשְׁאוֹלָה תַּצִּיעַ
חֲלִיפוֹת וּתְמוּרוֹת עֲלֵי אֲדָמָה,

יוֹמְךָ פָּנָה לֵילְךָ הִגִּיעַ
יִשְׂרָאֵל עַתָּה יַעֲלֶה הָרָמָה.

Woodbine.

בְּחָזוֹן.*)

אז דברת בחזון לחסידך.
(תהלים).

בְּחָזוֹן אֶרְאֶה—אַחֲרִית הַיָּמִים
עֵת עַמִּי יָקוּם יִתְעוֹדֵד,
עֹדֶר יְנַהֵל יְשַׂדֵּד תְּלָמִים
וּבֵין הַגּוֹיִם לֹא יְהִי נוֹדֵד.

בְּחָזוֹן אֶרְאֶה עֲלֵי אַדְמָתוֹ
יַעֲקֹב יִשָּׂא קֶשֶׁת וַחֲנִית
גּוֹיִם מֵרָחוֹק יְחַכּוּ לַעֲצָתוֹ
צִירֵיהֶם יָבוֹאוּ לִכְרוֹת בְּרִית.

בְּחָזוֹן אֶרְאֶה—עֲלֵי הַיָּם
צִי אַדִּיר בַּיָּם כּוֹסֵס
אֳנִיּוֹת יְהוּדָה אֶרְאֶה שָׁם
עֲלֵי תָּרְנָם נֵס לְהִתְנוֹסֵס.

---

*) נדפס בהמליץ.

בֶּחָזוֹן אֶרְאֶה חוֹמָה וָקִיר
אַבְנֵי אֶקְדָּח חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם
בֶּחָזוֹן אֶשְׁמַע—הַלְוִיִּם בַּשִּׁיר
יְנַצְּחוּ עֲלֵי נֵבֶל וּמְצִלְתַּיִם.

בֶּחָזוֹן אֶרְאֶה שִׂמְחַת עוֹלָמִים
עַל רֹאשׁ עַמִּי כַּעֲטֶרֶת
בֶּחָזוֹן אֶרְאֶה אַחֲרִית הַיָּמִים
וְדִמְעַת גִּיל מֵעֵינַי נִגֶּרֶת.

בֶּחָזוֹן אֶרְאֶה—וְנַפְשִׁי תָּשׁוּחַ
רַק בֶּחָזוֹן עֵינַי תִּרְאֶנָה
עֵת בְּנוֹת צִיּוֹן לָשׁוּחַ
בְּעֵין גֶּדִי בִּמְחוֹלוֹת תֵּצֶאנָה

בֶּחָזוֹן אֶרְאֶה—וַיְגוּדוּ מַחֲנַיִם
צִבְאוֹת עַמִּי עוֹרְכֵי מַעֲרָכָה
וַאֲנִי בַּגּוֹלָה אֲסִיר נְחוּשְׁתַּיִם
רַגְלַי בַּסַּד וְנַפְשִׁי נֶאֱנָחָה.

בֶּחָזוֹן אֶרְאֶה--כִּנּוֹר יָעִירוּ
בְּאֶרֶץ אֲבוֹתַי בָּהּ גַּרְתִּי

בֶּחָזוֹן אֶשְׁמַע שִׁירֵי יָשִׁירוּ
שִׁיר „הַתִּקְוָה“ לָמוֹ שַׁרְתִּי.

אָמוּת הַפַּעַם—בֶּחָזוֹן רָאִיתִי
גּוֹי וֵאלֹהָיו—יַחַד תְּאוֹמִים
לֹא לַשָּׁוְא לַחִנָּם קִוִּיתִי
נֵצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יְשַׁקֵּר בִּמְרוֹמִים.

Pittsburg.

ארבע כוסות.

מנחה שלוחה להמשכיל הנודע בשם לעווין עפשטיין מנהל כרמי החברה „כרמל“ בשלחו לי בשם החברה יין חרמון.

ארבע כוסות כבמחזה
בארת זה מזה לחוזה
(יוצרות לשבת הגדול)

1

מִנְּעוּרֵי יָמַי בְּעָלוּנֵי אֲדוֹנִים
בַּפֶּרֶךְ רָדוּ בִּי הָאַכְזָרִים
רַבּוֹת שָׁתִיתִי מִכּוֹס הַיְּגוֹנִים
שָׁתִיתִי מָצִיתִי קֻבַּעַת הַשְּׁמָרִים.

2

הָיִיתִי לְאִישׁ וּבַאֲרָצוֹת נוֹדִי

רַבַּת שָׂבְעָתִי הַבּוּז לַגְּאֵיוֹנִים;

לַעֲגוּ עָלַי הִנֵּךְ יְהוּדִי

שְׁתֵה וְהֵעָרֵל מִכּוֹס יְגוֹנִים.

3

מֵאֶרֶץ מֶרְחַקִּים תָּבוֹא הַשְּׁמוּעָה

מֵעַמֵּי עַם מְפוּזָּר וּמְפוֹרָד

בְּאֶרֶץ מַאְפֵּלְיָה אֶרֶץ רוּסִיָּה

שָׁם עַמִּי מְמוּשָּׁךְ וּמְמוֹרָט.

4

בְּנֵי בְלִי שֵׁם שׁוֹאֲפִים לְדָמִים

נֶאֶסְפוּ שָׁמָּה הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים,

כַּחַיּוֹת נָפְלוּ עַל יַעֲקֹב הַתָּמִים

וַיַּשְׁקוּהוּ מְמְרוֹרִים מִכּוֹס הַיְגוֹנִים.

5

הָרְגוּ זְקֵנִים, חָנְקוּ עוֹלָלִים

שָׂרְפוּ בָּתֵּיהֶם בְּיוֹם הַשָּׁאוֹן

בַּחוּצוֹת וּרְחוֹבוֹת שׁוֹכְבִים הַחֲלָלִים

נְפוּחֵי רָעָב וְקוֹדְחֵי צִמָּאוֹן.

6

שָׁמַעְתִּי וַתִּרְגַּז בִּטְנִי וְקִרְבִּי

אוֹר עֵינַי כִּסְּתָה אֲפֵלָה

מֵרַעַת הָעַמִּים הִתְחַמֵּץ לְבָבִי

וָאֵשְׁתְּ לְשִׁכָּרוֹן מִכּוֹס הַתַּרְעֵלָה

7

וָאֵשְׁתְּ לְשִׁכָּרוֹן וְכוֹס הַתַּרְעֵלָה

שָׁתִיתִי מָצִיתִי עַד הַקֻּבַּעַת

לִשְׁכֹּחַ נַפְשִׁי אָז הֵחֵלָּה

לִשְׁכֹּחַ יָגוֹן עָמָל וָכַעַס.

8

פֶּתַע קוֹל שָׁמַעְתִּי, עוּרָה,

עֵינַי פָּתַחְתִּי לִרְאוֹת הָאוֹת

וְהִנֵּה לְנֶגְדִּי עוֹמֵד פּוּרָה

מַלְאַךְ הַיֶּקֶב וּבְיָדוֹ הַכּוֹס.

9

בְּנַת דָּרַכְתִּי אֵלֶּה הָעֲנָבִים,

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נְאֻם נְאוּמִים

שָׁמָּה תִּירוֹשׁ יַשִּׁיקוּ הַיְקָבִים

שְׁתֵה וּרְוֵה מִכּוֹס הַתַּנְחוּמִים.

10

מִטַּל חֶרְמוֹן הָעֲנָבִים הִרְטִבוּ
כְּאַרְזֵי הַלְּבָנוֹן שָׁרְשֵׁיהֶם דָּבְקוּ
בַּעֲפַר אַרְצֵךְ שֶׁנִּשְׁנוּ שָׁגְבוּ
וּמִדַּם גִּבּוֹרֵי אֲבוֹתֵיךְ יָנָקוּ.

11

שָׁתִיתִי—וּכַשֶּׁמֶן בָּאוּ בַעֲצְמוֹתַי
שָׁתִיתִי מָצִיתִי מִכּוֹס הַתַּנְחוּמִים
וּכְמוּעָף כִּיָעֵף עָבְרוּ תוֹלְדוֹתַי
כִּי אָשׁוּב לִימֵי עֲלוּמִים.

12

שָׁתִיתִי וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ פּוּרָה
אָמַר: שְׁתֵה עוֹד, הַצָּרוֹת שַׁכַּח
כַּיָּמִים מִקֶּדֶם יִשְׂרָאֵל עוּרָה
וּמִכּוֹס הַתִּקְוָה הַחֵמֶת סַפַּח

13

מִכּוֹס הַתִּקְוָה שָׁתִיתִי לִרְוָיָה
מִיֵּין דָּרְכוּ בָאֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ
בֵּרַכְתִּי לְהֹוֶה יִהְיֶה וְהָיָה
כִּי עוֹד לֹא אָבְדָה תִקְוָתֵנוּ.

צו דיא יאפּאנעזער.

1

געהט מוטהיג, יאפּאנעזער,

געהט מוטהיג צום קריעג,

גאטט, דער וועלט ערלעזער

ווערט פיהרען אייך צום זיעג.

2

ער האט די שווערדט פון „נקמה"

געגעבען אין אייערע הענד.

געהט מוטהיג צו דער מלחמה

דעם הימעל'ס ראכע ברענט.

3

וואו איז יעצט רוסלאנד'ס פלאטע ?

זיא איז צו שאנד און שפּאט,

אין מעער'ס טיעפע בלאטע

האט געזונקען זיי אונזער גאטט.

4

דאס בלוט, וואס איז געפלאסען

אין קישינעוו און האמעל רויט,

וָואס יְוָנִים הָאבֶּען פֶערְנָאסֶען

דָאס רוּפְט יֶעצְט רוּסְלַאנְד׳ס טויט.

5

גֶעהט מוּטְהִיג, יַאפָּאנֶעזֶער,

צוּבְּרֶעכְט דִי פִינְסְטֶערֶע מַאכְט,

גֶעהט מוּטְהִיג יַאפָּאנֶעזֶער,

גָאט פִיהרְט פַאר אַייךְ דִי שְׁלַאכְט.

הַזְכָּרַת נְשָׁמוֹת.

לזכר הנשמות הטהורות חללי קישינעוו אשר נפלו על מזבח סמל קנאת הדת ביום אחרון של פסח בשנת תרס״ג.

דורש דמים אותם זכר.
(תהלים, ט׳).

בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב בַּשָּׁנָה הָעֲבָרָה,

בְּיוֹם אַחֲרוֹן לְחַג זְמַן חֵרוּתֵנוּ

בָּאָה הַשְּׁמוּעָה כְּסוּפָה וּסְעָרָה,

מֵאֶנְקַת צָרַת גּוֹלֵי אַחֵינוּ.

אֵיךְ שָׁם בְּאֶרֶץ רַאסִיָה,

אֶרֶץ מַרְשַׁעַת, אֶרֶץ הַדָּמִים;

בְּעִיר קִישִׁינֶעוו, עִיר הוֹמִיָּה —
נָפְלוּ עֲלֵי יַעֲקֹב הַתָּמִים.

פְּרָאֵי צַר הַצּוֹרֵר, חֲזִירֵי יָעַר,
בְּאָהֳלֵי שֵׁם לַעֲשׂוֹת הֵרֵעוּ;
הָרְגוּ טָבְחוּ זָקֵן וָנַעַר
וְנָשִׁים הָרוֹת בִּטְנָם בִּקֵּעוּ.

הִבִּיט שַׁדַּי עַל צַר וּמַעֲשֵׂי יָדָיו,
פּוֹעַל פָּעַל עֲלֵי אֲדָמָה;
לִנְקוֹם נִקְמַת דַּם עֲבָדָיו —
עָטָה כַּמֶּזַח חֶרֶב הַנְּקָמָה!

עַל רוּסְיָה הֵבִיא אָסוֹן כְּסוּפָה,
קָרָא מוֹעֵד לִשְׁבּוֹר בַּחוּרָיו;
יַאפָּאן לָחֶם בַּמִּלְחָמוֹת תְּנוּפָה
וּבְמַיִם צָלֲלוּ צִיָּיו וְאַדִּירָיו.

*   *
*

יֵדְעוּ הַגּוֹיִם, יְסַפְּרוּ לַדּוֹרוֹת,
כִּי נִקְמָתְךָ לַחֶרֶב תַּגִּירֵם;

וּדְמֵי עֲבָדֶיךָ, נִשְׁמוֹת טְהוֹרוֹת,
בְּצֵל כְּנָפֶיךָ שַׁדַּי—תַּסְתִּירֵם.

וִידּוּי.

1

עֵת יָבוֹא יוֹמִי
כְּצֵל תְּהַלֵּךְ הָיִיתִי
קִרְאוּ הַכֹּהֵן לִמְקוֹמִי
וּלְפָנָיו אֶתְוַדֶּה חַטָּאתִי.

2

עַל חֵטְא חָטָאתִי בְּזָדוֹן
בְּמֶרֶד אוֹ בְמַעַל
לִי יִסְלַח הָאָדוֹן
ד׳ צְבָאוֹת בִּשְׁמֵי מַעַל.

3

וְחֵטְא חָטָאתִי בְּשׁוֹגֵג
בְּעֵינַי גַּם יִפָּלֵא
לִבִּי יִמַּס כַּדּוֹנַג
וְנַפְשִׁי לֹא תִמָּלֵא.

4

שָׁמָּה הַכּוֹסוֹת מְלֵאִים
וְלִבִּי חָלָל כָּאֶבֶן
מִי יָקוּם לִי מְרֵעִים
הִתְיַצֵּב עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן?

5

עוֹד יְשֵׁנָה עֲלָמוֹת
שִׂפְתוֹתֵיהֶן לֹא נָשַׁקְתִּי
שׁוֹשַׁנִּים מְאָדָּמוֹת
וְבַדֵיהֶן לֹא חִבַּקְתִּי.

6

אֵלֵךְ קוֹדֵר וְשָׁחוֹחַ
אָעִיר יְלֵיל כַּתַּנִּים
כִּי שָׁכַחְתִּי שְׁכוֹחַ
הָעֲלָמוֹת עִם הַשּׁוֹשַׁנִּים.

* * *

נַפְשִׁי מָרָה תִּצְעָקָה
לַעֲשׂוֹת טוֹב שָׁכַחְתִּי
וְאַתָּה כֹּהֵן מוֹרֶה לִצְדָקָה
אֱמוֹר נָא לִי סָלַחְתִּי.

MY CONFESSION.

(Written before my operation on blood poison in St. Louis.)

1.

When my day will come
  To wander in distress,
The priest shall call to my home
  My sins to confess.

2.

The crimes I have committed
  With deliberation
By the Lord will be omitted,
  Who promised us salvation.

3.

The sins I have done,
  Not conscious of the action,
They have past and gone
  Without satisfaction.

4.

Before me the green table,
  The gamblers hullo aloud,
And I am sick, not able
  To mix up with the crowd.

5.

There are still handsome maidens
Whose lips I have not pressed;
There are still beautiful flowers
Which I did not caress.

6.

That this has my heart affected,
It is full of remorse;
That I have of late neglected
The girl and the rose.

7.

I cry like an erring child
From father's house driven,
And thou, priest, good and mild,
Speak out the word "forgiven."

עִקְּבֵי מִלְחָמָה שָׁלוֹם.

אֲיֻמָּה הַמִּלְחָמָה חַיָּה טוֹרֶפֶת
וְעוּמָה הַנְּקָמָה לְדָם שׁוֹאֶפֶת
אֲרוּרָה הַחֶרֶב תִּשְׁלוֹף כְּתַעַר
תַּפִּיל עֵץ הַחַיִּים כַּסַּעַר.

אַךְ מִלְחֶמֶת חַיִּים בָּאָרֶץ
בְּעַד הָאֱמֶת תִּפְרוֹץ פֶּרֶץ
בְּנַהֲרֵי הַדָּם יִצְלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת
חֶלְאַת הָעָם וְיַד נֶאְדֶּרֶת
וּדְרוֹר יִקְרָא יָהֵל הָאוֹר
וּמֵחֹשֶׁךְ יִבָּרֵא חֵירוּת וּדְרוֹר.

לַמִּלְחָמָה.

שִׁיר אֲשֶׁר שָׁר הַמּוֹשֵׁל בְּיַאפָּן.

אני שלום, וכי אדבר תמה למלחמה.
(תהלים).

1

שָׁלוֹם בִּלְבָבִי אֶשְׂנָא דָּמִים
וּבְשָׁלוֹם אוּכַל לִחְיוֹת לְאוֹרֶךְ יָמִים
אַךְ פֶּתַע שָׁמַיִם קָדָרוּ,
בַּיָּם וּבַיַּבָּשָׁה סוּפוֹת יִסָּעֲרוּ
הַמִּלְחָמָה הַחֵלָּה, מִלְחֶמֶת הַחַיִּים,
נִסְתְּרוּ מִמֶּנִּי דַּרְכֵי שָׁמַיִם.
לָמָּה ? וּמַדּוּעַ ?

5

לֹא בָנוּ הָאָשָׁם תָּלוּי
לְכָל הָעַמִּים זֹאת גָּלוּי,
דִּבַּרְנוּ שָׁלוֹם הֵמָּה לַמִּלְחָמָה,
וְאֵל צְבָאוֹת יוֹשֵׁב רָמָה
הָרוֹאֶה לַלֵּבָב, מַחְשְׁבוֹתֵינוּ יוֹדֵעַ
וַיַּעֲמוֹד לִימִינֵנוּ לְפָנֵינוּ נוֹסֵעַ
שָׁם לִשְׂדֵי קְרָב.

POEMS BY MUTSUHITO, EMPEROR OF JAPAN.

From The Independent.

I.

My heart's at peace with all, and fain
would I
Live, as I love, in lifelong amity;
And yet the storm clouds lower, the
rising wind
Stirs up the waves; the elemental
strife
Rages around. I do not understand
Why this should be.

II.

'Tis surely not our fault:
We've sought to be sincere in deed
and word;
We have exhausted every means to
press
A clear and truthful case, but all in
vain.
Now may the God that sees the hearts
of men
Approve of what we do!

3

לְשְׂדֵי קְרָב צְעִירֵנוּ נָהֲרוּ
גַּם בָּאֵי בַיָּמִים אָזְנָם חָדָרוּ
הַזָּקֵן שָׁם בִּשְׂדֵי תְרוּמוֹת,
יֶאֱסֹף הַגּוֹרְנָה יְאַלֵּם אֲלוּמוֹת,
יָחִישׁ עֲתִידוֹת לְאָבוֹת וּבָנִים,
לְאֶרֶץ מוֹלַדְתָּם יִהְיוּ נֶאֱמָנִים.
לְאַרְצָם אֶרֶץ הָאֲהוּבָה לְיַאפָּאן.

הַתִּקְוָה.

1

כָּל עוֹד בַּלֵּבָב פְּנִימָה
נֶפֶשׁ יְהוּדִי הוֹמִיָּה,
וּלְפַאֲתֵי מִזְרָח קָדִימָה
עַיִן לְצִיּוֹן צוֹפִיָּה.
עוֹד לֹא אָבְדָה תִּקְוָתֵנוּ
הַתִּקְוָה הַנּוֹשָׁנָה:
לָשׁוּב לְאֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ,
לְעִיר בָּהּ דָּוִד חָנָה.

III.

They're at the front,
Our brave young men; and now the middle-aged
Are shouldering their arms; and in the fields
The old men gather in the abundant rice,
Low stooping o'er the sheaves; all ages vie
In cheerful self-devotion to the land.

Kyoto, Japan.

HATIKVAH.

(Translated by H. S., in the Jewish Chronicle, Dec. 18, 1903.)

"Hatikvah" may fairly claim to have been raised by the Zionist party to the dignity of a national hymn. It is sung at all Zionist assemblies and its popularity has surpassed any expectations in this regard its author might have had of it. It is set to a melody that has in it something of the "haunting sadness of the centuries." The English version, which we now append, preserves the rhythm and the rhyming scheme of the original.

O while within a Jewish breast
Beats true a Jewish heart,
And Jewish glances turning East,
To Zion fondly dart,—
O then our Hope—it is not dead,
Our ancient Hope and true,
Again the sacred soil to tread
Where David's banners flew!

2

כָּל־עוֹד דְּמָעוֹת מֵעֵינֵינוּ
יִזְּלוּ כְּגֶשֶׁם נְדָבוֹת,
וּרְבָבוֹת מִבְּנֵי עַמֵּנוּ
עוֹד הוֹלְכִים עַל קִבְרֵי אָבוֹת

עוד לא אבדה……

3

כָּל־עוֹד חוֹמַת מַחֲמַדֵּינוּ
לְעֵינֵינוּ מוֹפָעַת,
וְעַל חֻרְבַּן מִקְדָּשֵׁנוּ
עַיִן אַחַת עוֹד דּוֹמַעַת;

עוד לא אבדה……

4

כָּל־עוֹד מֵי הַיַּרְדֵּן בְּגָאוֹן
מְלֹא גְדוֹתָיו יִזֹּלוּ,
וּלְיַם כִּנֶּרֶת בְּשָׁאוֹן
בְּקוֹל הֲמוּלָה יִפֹּלוּ;

עוד לא אבדה……

5

כָּל־עוֹד שָׁמָּה עֲלֵי דְרָכַיִם
שַׁעַר יֻכַּת שְׁאִיָּה,

O while the tears flow down apace,
And fall like bounteous rain;
And to the father's resting place
Sweeps on the mournful train,—
O then our Hope, etc.

And while upon our eager eye
Flashes the City's wall,
And for the wasted Sanctuary,
The tear-drops trembling fall,—
O, then our Hope, etc.

O while the Jordan's pent-up tide
Leaps downward rapidly,
And while its gleaming waters glide,
Through Galilee's blue sea,—
O, then our Hope, etc.

And while upon the Highway there,
Lowers the stricken Gate,

וּבֵין חָרְבוֹת יְרוּשָׁלַיִם

עוֹד בַּת צִיּוֹן בּוֹכִיָּה;

עוד לא אבדה......

6

כָּל-עוֹד דְּמָעוֹת טְהוֹרוֹת

מֵעֵין בַּת עַמִּי נוֹזְלוֹת,

וְלִבְכּוֹת לְצִיּוֹן בְּרֹאשׁ אַשְׁמוּרוֹת

עוֹד תָּקוּם בַּחֲצִי הַלֵּילוֹת;

עוד לא אבדה......

7

כָּל-עוֹד נִטְפֵי דָם בְּעוֹרְקֵינוּ

רָצוֹא וָשׁוֹב יִזֹּלוּ,

וַעֲלֵי קִבְרוֹת אֲבוֹתֵינוּ

עוֹד אֶגְלֵי טַל יִפֹּלוּ;

עוד לא אבדה......

8

כָּל-עוֹד רֶגֶשׁ אַהֲבַת הַלְאוֹם

בְּלֵב הַיְּהוּדִי פּוֹעֵם,

עוֹד נוּכַל קַוּוֹת גַּם הַיּוֹם

כִּי עוֹד יְרַחֲמֵנוּ אֵל זוֹעֵם;

עוד לא אבדה......

And from the ruins Zion's prayer
  Upriseth passionate,—
O, then our Hope, etc.

O while the pure floods of her eyes
  Flow for her People's plight
And Zion's Daughter doth arise
  And weep the long, long night!
O, then our Hope, etc.

O while through vein in ceaseless
    stream,
  The bright blood pulses yet,
And on our Father's tomb doth gleam
  The dew when sun is set!
O, then our Hope, etc.

Hear Brothers, mine, where e're ye be,
  This Truth by Prophet won:

9

שִׁמְעוּ אַחַי בְּאַרְצוֹת נוֹדִי

אֶת קוֹל אַחַד חוֹזֵינוּ

כִּי רַק עִם אַחֲרוֹן הַיְּהוּדִי

גַּם אַחֲרִית תִּקְוָתֵנוּ!

עוד לא אבדה......

מִשְׁמַר הַיַּרְדֵּן.

כְּקוֹל רַעַם בַּשָּׁמַיִם

קוֹל חוֹצֵב לְהָבוֹת

קוֹל קוֹרֵא מִירוּשָׁלַיִם:

חוּשׁוּ לְאֶרֶץ הָאָבוֹת

לַיַּרְדֵּן לַיַּרְדֵּן אֵתָיו,

מַעְבָּרוֹת עֲשׂוּ מְקוֹרוֹת,

מְקוֹם נָהָר פְּלָגָיו יֶהֱמָיו

הַעֲמִידוּ שָׁם מִשְׁמוֹרוֹת,

חֶרֶב לַד׳ וּלְאַרְצֵנוּ

בַּיַּרְדֵּן שָׁמָּה מִשְׁמַרְתֵּנוּ.

"'Tis then our Hope shall cease to be
With Israel's last son!"
O, then our Hope, etc.

THE WATCH ON THE JORDAN.

Translated by Israel Zangwill.

I.

Like the crash of the thunder
Which splitteth asunder
The flame of the cloud,
On our ears ever falling
A voice is heard calling
From Zion aloud:
"Let your spirits'" desires
For the land of your sires,
Eternally burn.
From the foe to deliver,
Our own holy river,
To Jordan return.
Where the soft flowing stream
Murmurs low as in dream,
There set we our watch.

הַרְגִּעִי אֶרֶץ אֲהוּבָה
נַחְנוּ לֹא נֵרָגֵעַ
כָּל נְתִיבֵךְ הֱיוֹת עֲזוּבָה,
עֵת קוֹל שׁוֹפָר יִשָּׁמַע
בְּתֵי־הָעוֹלָם נִשְׁבַּע
גַּם נִתְקַע כַּף
עֵת קוֹל שׁוֹפָר יִשָּׁמַע
אָז נָרִימָה דִּגְלֵנוּ
חֶרֶב לַד׳ וּלְאַרְצֵנוּ
בַּיַּרְדֵּן שָׁמָּה מִשְׁמַרְתֵּנוּ.

כָּל עוֹד בַּדָּג בְּמֵימָיו שָׂטָה
גַּלָּיו יַחַץ סְנַפִּירוֹ
וְאַרְיֵה יִנְגֹּק מִן הָרָמָה
בְּקוֹל רַעַם אַדִּירוֹ
כָּל עוֹד דַּם בְּעוֹרְקֵינוּ
בְּרָצוֹא וָשׁוֹב יִזּוֹלוּן
וְעַל קִבְרֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֶגְלֵי הַטַּל יִפּוֹלוּן

II.

"Rest in peace loved land,
For we rest not, but stand,
Off shaken our sloth.
When the bolts of war rattle
To shirk not the battle,
We make thee our oath.
As we hope for a Heaven,
Thy chains shall be riven,
Thine ensign unfurled.
And in pride of our race,
We will fearlessly face,
The might of the world.
When our trumpet is blown,
And our standard is flown,
Then set we our watch.
Our watchword, 'The sword,
Of our land and our Lord—'
By Jordan then set we our watch.

III.

"Yea, as long as there be
Birds in air, fish in sea,
And blood in our veins;
And the lions in might,

חֶרֶב לַד׳ וּלְאַרְצֵנוּ
בַּיַּרְדֵּן שָׁמָּה מִשְׁמַרְתֵּנוּ.

וְאִם מִצָּפוֹן סוּפָה סַעַר
הֲמוֹן לְאוּמִים יֶהֱמָיוּ
דִּבְרֵי רִיבוֹת שָׁם בַּשַּׁעַר
לָמָּה מֶנּוּ תְּבָעִיוּ?
לָנוּ אֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ
מֵאָז מֵעוֹלָם יְרֵשָׁה
וְנִשַּׁדֵּד אֶת אַדְמָתֵנוּ
הֵא אִתּוּת וּמַחֲרֵישָׁה.

Leaping down from the height,
Shake, roaring, their manes;
And the dew nightly laves
The forgotten old graves
Where Judah's sires sleep,
We swear who are living,
To rest not in striving,
To pause not to weep.
Let the trumpet be blown,
Let the standard be flown,
Now set we our watch,
Our watchword 'The Sword
Of our land and our Lord'
In Jordan now set we our watch.

מַשָּׂא דוּמָה.

או

שִׁיר שֶׁל פְּגָעִים.

והחלומות שוא ידברו.

(קהלת).

1

חָלַמְתִּי צְלָלַי נָטָיו

כְּעֶרֶב פֶּסַח חַיָּיתִי

בָּנַי וְאִשְׁתִּי בָּכָיוּ

כִּי מָרוֹם עָלְתָה נִשְׁמָתִי.

2

תְּפִלּוֹת קָרְאוּ בְּגָרוֹן

אֲנָשִׁים אוֹתִי רָחֲצוּ

אַחַר שָׂמוּנִי בָאָרוֹן

וְאַחֲרֵי הַמּוֹנִים חָצְצוּ.

3

לְבֵית מוֹעֵד הַחַיִּים

עֲלֵי כָּתֵף שָׂאוּנִי

וּבְקֶבֶר — אָרְכּוֹ אַמָּתַיִם
עָמְקוֹ שָׁם קְבָרוּנִי.

4

פֶּתַע מַלְאַךְ דּוּמָה
בָּא וַיַּךְ בְּמַטֵּהוּ
קִבְרִי בָּקַע בִּמְהוּמָה
וּבְרֹגֶז נָתַן קוֹלֵהוּ.

5

„שִׁמְךָ הַגֵּד גֶּבֶר
הִנְנִי שׁוֹעֵר דּוּמָה
חַיִל בָּלַע הַקֶּבֶר
יָקִיא מִקִּרְבּוֹ פְּנִימָה"

6

עָנִיתִי מִלֵּב מַעֲמַקִּים
אֱמוֹר לִי „סָלַחְתִּי"
מִפַּחַד קִבְרִי מַחֲשַׁכִּים
אֶת שְׁמִי שָׁכַחְתִּי.

7

פּוֹשֵׁעַ, קָרָא, בְּלִיַּעַל,
לָמָּה עַתָּה תְּרַמֵּנִי

לִפְנֵי כֵּס־יָהּ מֵעַל
בְּצִיצִית רֹאשִׁי הֱבִיאֻנִי.

8

הַשּׁוֹפְטִים בְּעֵינֵיהֶם קָרְצוּ.
עָלַי חַטָּאוֹת וּפְשָׁעִים
וּמִשְׁפָּט יַחַד חָרְצוּ
כִּי אָדוּר בְּגֵיא רְפָאִים

9

מַהֵר דְּחָפוּנִי לַמַּדְחֵפוֹת
עָלַי כַּפֵּימוֹ סָפָקוּ
גַּם שְׂעִירוֹת תּוּפֵּפוֹת
עָלַי שִׁנֵּימוֹ חָרָקוּ

10

מַלְאֲכֵי זַעַם וְחֵימָה
בְּצִפָּרְנָם בְּשָׂרִי שָׂרְטוּ
וְתַרְשִׁישִׁים — אַנְשֵׁי אֵימָה
עַצְמוֹתַי לָאֵשׁ לָקְטוּ.

11

דָּמִי נָזַל כַּמַּיִם
וּמִבְּשָׂרִי לֹא שָׂבָעוּ

71

וּבְקוֹל תְּרוּעַת שְׂפָתַיִם
הֵידָד עָלַי קָרָאוּ

12

הֱקִיצוֹתִי — וַתֹּאחֲזֵנִי חַלְחָלָה
בְּקִרְבִּי פָּעַם לְבָבִי
רָאִיתִי בְּדָם מְגֹלָּלָה
הַשִּׂמְלָה עֲלֵי מִשְׁכָּבִי.

* *
*

לֹא מַלְאֲכֵי אַשְׁכֵּנִים
אֶת גֵּוִי מָחָצוּ
רַק פַּרְעוּשִׁים קְטַנִּים
בַּלַּיִל דָּמִי מָצוּ.

תְּפִלָּה לְדִיקְרְנוּסָא.

היא מלאך הממונה על הפרנסה.

1

לִתְפִלָּתִי דִיקְרְנוּסָא
נָא שִׁמְעָה

נָא עֲלַי חוּסָה

נ׳אדִי מָלֵא דִמְעָה.

2

כּוֹסִי מָלֵא דֶמַע וְזִיעָה

מֶנוּ לָמָה תַּשְׁקֵנִי?

נָא מִיָּדְךָ הַמְלֵאָה

דִיקָרְנוּסָא פַּרְנְסֵנִי

3

מִימֵי עֲלוּמִים

שָׂבַעְתִּי חֲרָפוֹת

עָפוּ חֲלוֹמוֹת הַנְּעִימִים

כַּצִּפֳּרִים עָפוֹת.

4

מַלְכַּת בַּצָּבָא

לִבִּי הִכָּנִי

אֵיךְ אֶרְגוֹל בְּרְבָבָה

וְיִשְׂרָאֵל אָנִי?

5

לַעֲבוֹדָה לִמְלָאכָה

הוֹרַי לֹא לִמְדוּנִי

וּמַזַּל הַהַצְלָחָה

מְנוּחָה הִדְרִכוּנִי.

6

לָתְפּוֹשׂ קֶסֶת וָעֵט

לִרְאוֹת טוֹב בַּעֲמָלִי

אַךְ נִיסַע—נֵילֵךְ—נֵיט

גּוֹרַל יִשְׂרָאֵל גּוֹרָלִי.

7

בֶּן חֲמִישִּׁים לַבִּינָה

הַיּוֹם הֵן אָנֹכִי

וּמֵאַיִן לַחְמִי אָבִינָה

עֵת תַּם לָרִיק כֹּחִי?

8

מַלְאַךְ דִיקְרֶנוּסָא

נָא שְׁמָעֵנִי

נָא עָלַי חוּסָה

מִיָּדְךָ פַּרְנְסֵנִי.

* *

*

צַר לִי מְאֹד מְשׁוֹרֵר

לָדַעַת עָמְדֶיךָ

כִּי יְלֵיל תְּעוֹרֵר
יַעַן יֶחְסַר לַחְמֶךָ.

מַדּוּעַ עָלַי אֲדָמוֹת
בְּתוֹהוּ כִּלִּיתָ הַשָּׁנִים
הִתְעַלַּסְתָּ עִם עֲלָמוֹת
שִׂחַקְתָּ עִם כְּנַף רְנָנִים.

אֵחַרְתָּ לָבוֹא בְּנִי
לֹא אוֹכֵל מְאוּמָה תֵּת
הָאָשָׁם לֹא בִי
אֵחַרְתָּ הַמּוֹעֵד הָעֵת

לַעֲצָתִי לוּא תִּשְׁמָעֵנִי
לֹא תִּשְׂבַּע עֲמָלִים
לִהְיוֹת בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ
גִּזְבָּר עַל הַשְּׁקָלִים.

השיר הזה נדפס בחצבי בירושלים בשנוים רבים לפי רוח העת והמקום אז כעשרים שנים.

תְּפִלָּה לְתוֹפֵר.

וכולם כלבוש תחליפם ויחלופו.
(תהלים)

1

עֵת נַפְשִׁי נִטְבָּעָה
  בְּיָוֵן מְצוּלַת הַחַיִּים
אָז מָרוֹם תִּתְנַשֵּׂאָה
  תַּעֲשֶׂה לָּהּ כְּנָפַיִם
תִּרְאֶה לְהֹוֶה יִהְיֶה וְהָיָה
  מִכּוֹס ד׳ תִּשָּׁכֵרָה
וּבְשִׁיר אָז תְּשׁוֹרֵרָה
  נֶפֶשׁ מְשׁוֹרְרִים עוֹרֵרָה
מָנוּ שָׁתוּ לִרְוָיָה

2

אַבִּיט מַטָּה וְרוֹם עֵינַי אָרִיכָה
  יָהּ אֶרְאֶה ? — בְּאַהֲבַת עוֹלָמִים
אֱלֹהַי אֶחֱזֶה בִּלְבִּי פְּנִימָה
  לִרְגָעִים יְחַדֵּשׁ לְבוּשֵׁי הַגּוֹלָמִים
אֶרְאֶה הַתּוֹפֵר, יָדָיו לֹא יֵרָגְעוּ
  בִּמְקוֹם מְכוֹנוֹת הַבְּרִיאָה שָׁמָּה

MY PRAYER TO THE TAILOR.

Motto: Thou changed them as clothes, and they are changed. (Psalm.)

When my soul is sunken
In World's mystery,
She is God drunken,
From the cup of poetry,
And gets a new wing.
By the cup of inspiration
Reaches the highest elevation,
From the same did drink.

I look below and above,
Without me and within,
The master with love,
Working at his machine,
Where at it pauseless, he spends,
With thread of light blending,
Old garments is mending,
Time and space is spending,
Where time and space rents.

וּפְתִילֵי אוֹר יָדוֹ תִּרְקָמָה
לְבוּשֵׁי הַגְּוִיָּה וְגַם הַנְּשָׁמָה
אוֹתָם עֵת וּזְמַן קָרָעוּ.

3

הַגְּוִיָּה הַנּוֹשָׁנָה בְּקֶבֶר תִּבָּלֵא
לְבֵית הַתּוֹפֵר אָז תְּבִיאֶה
וּמִמֶּנָּה שֵׁנִית — בְּעֵינֵי יִפָּלֵא
בֶּגֶד חָדָשׁ תּוֹצִיא הַבְּרִיאָה
כֵּן מֶנִּי דוֹרוֹת עוֹלָמִים
הַתּוֹפֵר יַעֲמוֹד עֲלֵי עֲבוֹדָתוֹ
יִתְפּוֹר יֶאֱרוֹג כִּפְתִילֵי אַהֲבָתוֹ
יִתְפּוֹר בְּרוֹחַב דַּעְתּוֹ וְחָכְמָתוֹ
יַחֲלִיף לַחֲדָשִׁים בְּלוֹיֵי הַגּוֹלְמִים.

4

תּוֹפֵר נִפְלָא — אֲסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ
מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד נִפְלָאִים
בִּגְדִי הַיָּשָׁן אָבִיא אֵלֶיךָ
לִתְפּוֹר הַבֵּט, אֵלֶּה הַקְּרָעִים
אֵלֵךְ שָׁחוֹחַ וּמָה הִנְנִי

The old body—rot in the grave,
To Master Tailor is brought
From destruction to be safe,
From it a-new to be wrought,
To mend it through and through.
By the Master's skill,
By His divine will,
The machine working still,
Is turned out anew.

Great Tailor, Thy praises I sing.
See my body is bent,
My old coat to Thee, I bring,
By Thee to be mend,
To old age is due,
From tooth of time torn,
From old age outworn,
From its symetric shorn,
Please make from it anew.

Chicago, May 8, 1904.

בִּגְדֵי שֵׁן הָעֵת אָכְלָה
גַּם זֹקֶן גְּוִיָּתִי נָפְלָה
בֶּגֶד גֵּוִי כְּבָר כָּלָה
נָא בֶּגֶד חָדָשׁ הַלְבִּישֵׁנִי.

לְאַף בְּרִי.

מכאר הממונה על הגשמים.

אף ברי יטריח עב. (איוב)

מַלְאַךְ הַגְּשָׁמִים
עָבִים תַּטְרִיחַ
וּבְקוֹלוֹת רְעָמִים
יַמִּים תָּגִיחַ
לְאֶרֶץ הַצְּבִי
עֲנָנֶיךָ תַּסִּיעַ
נָא בְּרִי
תְּפִלָּתִי אַשְׁמִיעַ
שִׂימָה דִמְעוֹתַי
אָז בְּנֹאדֶךָ
עַל קִבְרֵי אֲבוֹתַי
תָּרִיק מֵימֶיךָ

דִּמְעוֹתַי תִּפְלַחְנָה
יְמוֹגְגוּ תִלָמֶיהָ
וּמֵעָפָר תִּצְמַחְנָה
שׁוֹשַׁנֵּי שָׂדֶיהָ
דִּמְעוֹתַי יַרְטִיבוּ
יַמְתִּיקוּ הָרְגָבִים
מִלֵּחָם יָנוּבוּ
גַפְנֵי עֲנָבִים
מִלֵּחַ אֲבוֹתַי
אֶשְׁתֶּה לִרְוָיָה
וּבְצֵל תְּמוּרָתוֹ
נַפְשִׁי תֶּחְסָיָה
נָא בְּרִי
צִיר שְׁלוּחַ
שְׁמַע לְפִי
וְעָבִים תַּטְרִיחַ
שִׂימָה דִמְעָתִי
נָא בְּנֹאדֶךָ
וְעַל אֶרֶץ יָפָתִי
הָרֵק גִשְׁמֶיךָ.

השיר הזה שרתי בימי ילדותי בעיר זלאטשיב

